

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. birželio 27 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendra pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistema – Teisė į pirkimo mokesčio atskaitą – Materialinės teisės į atskaitą sąlygos – Realus prekės tiekimas“

Sujungtose bylose C-459/17 ir C-460/17

dėl *Conseil d'État* (Valstybės Taryba, Prancūzija) 2017 m. liepos 21 d. sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2017 m. liepos 31 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą bylose

SGI (C-459/17),

Valériane SNC (C-460/17)

prieš

Ministre de l'Action et des Comptes publics

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija)

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. G. Fernlund (pranešėjas), teisėjai J.-C. Bonichot ir E. Regan, generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- SGI ir *Valériane*, atstovaujamą advokato L. Boré,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamą D. Colas, E. de Moustier ir A. Alidière,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamą G. Palmieri, padedamą *avvocato dello Stato* P. Gentili,
- Europos Komisijos, atstovaujamą N. Gossement ir J. Jokubauskaitę,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios

Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23), iš dalies pakeistos 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 91/680/EB (OL L 376, 1991, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 160) (toliau – Šeštoji direktyva), 17 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant SGI (C-459/17) ir *Valériane SNC* (C-460/17) ginčus su *ministre de l'Action et des Comptes publics* (valstybės tarnybos ir biudžeto ministras, Prancūzija) dėl teisės į pridėtinės vertės mokesčio (PVM) už rangos įsigijimo sandorius atskaitę.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Šeštosios direktyvos 2 straipsnyje numatyta:

„Pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinamas:

1) prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygą prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks;

2) prekių importas.“

4 Pagal šios direktyvos 3 straipsnį:

„1. Šioje direktyvoje

– „valstybės narės teritorija“ yra šalies teritorija, kiekvienai valstybei narei nustatyta 2 ir 3 dalyse,

– „Bendrija“ ir „Bendrijos teritorija“ yra valstybių narių teritorija, kiekvienai valstybei narei nustatyta 2 ir 3 dalyse,

<...>

2. Šioje direktyvoje „šalies teritorija“ yra Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties taikymo sritis, kiekvienai valstybei narei nustatyta 227 straipsnyje.

3. Toliau išvardytos atskirų valstybių narių teritorijos šalies teritorijai nepriskiriamos:

<...>

– Prancūzijos Respublika:

užjūrio departamentai,

<...>“

5 Pagal šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalį „Prekių tiekimas“ – tai teisės kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu perdavimas“.

6 Tos pačios direktyvos 10 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1.a) „Apmokestinimo momentas“ – tai ?vykis, d?l kurio susidaro apmokestinimui b?tinos teisin?s s?lygos.

b) Mokestis tampa „apskai?iuotinas“, kai mokes?io administratorius pagal tuo metu galiojant? ?statym? ?gyja teis? reikalauti mokes?io i? asmens, kuris t? mokest? turi sumok?ti, nors mok?jimo terminas gali b?ti ir atid?tas.

2. Apmokestinimo momentas ?vyksta ir mokestis tampa apskai?iuotinas, kai prek?s pristatomos ar paslaugos atliekamos. <...>

<...>“

7 Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Teis? atskaityti mokest? atsiranda tuomet, kai atskaitytinas mokestis tampa apskai?iuotinas.

2. Tiek, kiek prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamas asmuo turi tur?ti teis? i? mokes?io, kur? jis turi sumok?ti, atskaityti:

a) prid?tin?s vert?s mokest?, apskai?iuot? [mok?tin?] ar sumok?t? u? kito apmokestinamojo asmens jam patiektas prekes ir suteiktas paslaugas;

<...>“

Pranc?zijos teis?

8 Pagrindinei bylai taikomos redakcijos *code g n ral des imp ts* (Bendrasis mokes?i? kodeksas, toliau – CGI) 199undecies B straipsnio I punkte numatyta:

„Mokes?i? mok?tojams, turintiems nuolatin? gyvenam?j? viet? Pranc?zijoje, kaip tai suprantama pagal 4 B straipsn?, gali b?ti suma?intas pajam? mokestis d?l j? nauj? produktyvi? investicij?, kurias jie atlieka u?j?rio departamentuose, Sen Pj?roje ir Mikelone, Majotoje, Naujojoje Kaledonijoje, Pranc?zijos Polinezijoje, Voliso ir Fut?no salose bei Pranc?zijos piet? ir Antarkties teritorijose kaip ?em?s ?kio ar pramon?s, prekybos ar amat? veikl? vykdan?i? ?mon?, numatyta 34 straipsnyje.

<...>

Pirmos pastraipos nuostatos taikomos investicijoms, atliktoms bendrov?s, kuriai taikoma 8 straipsnyje numatyta apmokestinimo tvarka, ar grup?, numatyta 239quater ar 239quater C straipsniuose, kuri? dalis turi <...> mokes?i? mok?tojai, gyvenantys Pranc?zijoje, kaip tai suprantama pagal 4 B straipsn?. Tokiu atveju mokestis suma?inamas partneriams ar nariams proporcingai j? turimai daliai bendrov?je ar grup?je.

<...>

I punkte numatytas mokes?io suma?inimas taikomas produktyvioms investicijoms, kurias atlieka ?mon? pagal nuomos sutart? <...>.“

9 Pagal CGI 271 straipsn?:

„I. 1. Pridėtinas vertės mokestis, tenkantis tam tikrai apmokestinamojo sandorio kainos daliai, atskaitomas iš šiam sandoriui taikomo pridėtinas vertės mokesčio.

<...>

II. 1. Tiek, kiek prekės ar paslaugos naudojamos apmokestinamiesiems sandoriams vykdyti ir jei šie sandoriai suteikia teisę atskaitę, mokestis, kurį asmuo, kuriam tenka prievolė prievolę į sumokėti, gali atskaityti, yra, atsižvelgiant į atvejus:

a) mokestis, nurodytas sėskaitose faktūrose remiantis 289 straipsnio nuostatomis, su sąlyga, kad mokestis galėjo būti teisėtai nurodytas šiose sėskaitose faktūrose;

<...>“

10 CGI 272 straipsnio 2 dalyje nurodyta:

„Pridėtinas vertės mokesčio, sėskaitose faktūrose nurodyto remiantis 283 straipsnio 4 dalyje nustatytomis sąlygomis, negali atskaityti sėskaitos faktūros gavėjas.“

11 CGI 283 straipsnio 4 dalyje nustatyta:

„Kai sėskaita faktūra ar dokumentas neatitinka prekės tiekimo ar paslaugų teikimo, ar jame nurodyta kaina, kurios realiai neturėjo sumokėti pirkėjas, mokestį turi sumokėti sėskaitos faktūros išrašo asmuo.“

12 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, iš CGI 271 straipsnio, 272 straipsnio 2 dalies ir 283 straipsnio 4 dalies matyti, kad mokesčių mokėtojas neturi teisės iš savo mokėtino PVM atskaityti sėskaitoje faktūroje, kuri išrašo asmuo, jam nepateikęs jokios prekės ar nesuteikęs jokios paslaugos, nurodyto PVM.

Pagrindinis byla ir prejudicinis klausimas

13 SGI ir *Valériane*, pagal Prancūzijos teisę steigtos bendrovės, kuri beveik yra La Reunione (Prancūzija), verčiasi investicine veikla, kuriai gali būti taikomas mokesčio sumažinimas, numatytas CGI 199undecies B straipsnyje. Atsižvelgdamos šio straipsnio nuostatą šios bendrovės sigyja rangą, kuri turi būti išnuomojama La Reunione sėsteigusiems kio subjektams.

14 Patikrinęs apskaitos mokesčių administratorius (Prancūzija) suabejojo SGI ir *Valériane* teise į PVM, nurodyto vairose rangos sigijimo sėskaitose faktūrose, atskaitę dėl to, kad, be kita ko, šios sėskaitos faktūros neatitiko jokio realaus tiekimo. Todėl mokesčių administratorius SGI pateikė nurodymą sumokėti PVM už 2004 m. paskutinį ketvirtį ir 2005 m. du pirmuosius ketvirčius, o *Valériane* – už 2004 m. trečiąjį ketvirtį.

15 SGI ir *Valériane* skundė nurodymus sumokėti PVM *tribunal administratif de la Réunion* (La Reunjono administracinis teismas, Prancūzija), šis atmetė skundus dviem 2013 m. vasario 28 d. sprendimais, kuriuos patvirtino *cour administrative d'appel de Bordeaux* (Bordo apeliacinis administracinis teismas, Prancūzija).

16 Dėl SGI *cour administrative d'appel de Bordeaux* (Bordo apeliacinis administracinis teismas), nurodė, kad ši bendrovė veikė sėžiningai, teigė, kad ji neginėjo nei fakto, kad sudarius daug sandorių realiai nevyko tiekimas, nei fakto, kad tiekimai buvo pavėluoti, ir galiausiai nei fakto, kad kai kurie sandoriai buvo panaikinti, o ši bendrovė nepatikrino ekonominių sandorių, susijusių su didelėmis sumomis, realumo. Remdamasis tuo šis teismas padarė išvadą, kad

mokesčių administratorius? rodė, kad SGI, kuri buvo „neapmokestinimo už?rio teritorijose profesional?“, negalėjo nežinoti nagrinėjamų sandorių fiktyvaus pobūdžio ar to, kad kai kurių sandorių sąskaitose fakturose nurodytos kainos buvo per didelės.

17 Dėl Valérieane šis teismas nusprendė, kad mokesčių administratoriaus patikrinimas leido atskleisti, viena vertus, kad aptariama?ranga nebuvo patiekta ir?rengta, ir, kita vertus, kad ši bendrovė padarė tam tikrą pažeidimą, pavyzdžiui, nesumokėjo sąskaitoje fakturoje nurodyto liku?io, tai pat nuomos sutartyje su?rangos nuomotoju numatyto užstato ir nuompinigių ir nepatikrino, ar?ranga realiai egzistavo, nors nuomos sutartis buvo pasirašyta net prieš išrašant sąskaitą fakturą ir gaunant?rangą.

18 Manydamos, kad *cour administrative d'appel de Bordeaux* (Bordo apeliacinis administracinis teismas) padarė teis?s klaidą, SGI ir Valérieane, remdamosi Šeštąja direktyva, kaip ji aiškinama Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, pateikė kasacinį skundą *Conseil d'État* (Valstybės Taryba, Prancūzija).

19 Grėsdama savo kasacinį skundą SGI teigia: kadangi nebuvo rimtų požymių, kad ginčijami ekonominiai sandoriai susiję su sukaviimu, ji neprivalėjo tikrinti šių sandorių realumo. Valérieane teigia, kad *cour administrative d'appel de Bordeaux* (Bordo apeliacinis administracinis teismas) netikrino, ar administratorius? rodė, kad ji žinojo ar turėjo žinoti, jog nagrinėjami sandoriai susiję su sukaviimu PVM srityje.

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęsio teismo teigimu, 2013 m. sausio 31 d. Sprendime *Sroy trans* (C-642/11, EU:C:2013:54) ir 2013 m. sausio 31 d. Sprendime *LVK* (C-643/11, EU:C:2013:55) Teisingumo Teismas iš tikrųjų nusprendė, kad jeigu, atsižvelgiant? sąskaitą fakturą išrašiusio asmens ar anksčiau už sandorą, kuriuo grindžiama teisė? atskaitą, padarytą sukaviimą ar pažeidimus, šis sandoris laikomas faktiškai nevykdytu, sąskaitos fakturos gavėjui galima nesuteikti teisės? PVM atskaitą, jei, remiantis objektyviais duomenimis ir nereikalaujant iš sąskaitos fakturos gavėjo atlikti patikrinimą, kuri? jis neprivalo atlikti,?rodyta, kad šis gavėjas žinojo ar turėjo žinoti, jog minėtas sandoris susijęs su sukaviimu PVM srityje, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

21 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymėjo, kad šie du sprendimai buvo priimti kitomis nei pagrindinėse bylose aplinkybėmis, kai mokesčių administratorius? m?si sąskaitą fakturą išrašiusio asmens ar vieno iš jo tiekėjo? pažeidimais, o prejudiciniai klausimai buvo susiję su mokesčių administratoriaus pataisymų nebuvimu ši? sąskaitą fakturą išrašiusiam asmeniui skirtame pranešime apie mokesčių perskaičiavimą? pasekmėmis sąskaitos fakturos gavėjo pasinaudojimui teise? ši? sąskaitą fakturą išrašiusio asmens deklaruoto PVM atskaitą.

22 Vis dėlto pagrindinėse bylose teisė? atskaitą nebuvo suteikta dėl to, kad nagrinėjamos prekės nebuvo realiai patiektos pagrindinėse bylose aptariamoms bendrovėms. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar tokiu atveju siekiant nesuteikti apmokestinamajam asmeniui teisės? PVM atskaitą pakanka nustatyti, kad prekės ar paslaugos jam nebuvo realiai patiektos ar suteiktos, o gal taip pat reikia nustatyti, kad šis apmokestinamasis asmuo žinojo ar turėjo žinoti, kad atitinkami sandoriai buvo susiję su sukaviimu PVM srityje.

23 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Šeštosios direktyvos] 17 straipsnų, kurio nuostatos iš esmės buvo perkeltos? [2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos] direktyvos [2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1)] 168 straipsnų, reikia aiškinti taip, kad siekiant nesuteikti

apmokestinamajam asmeniui teis?s iš jo už sandorius mok?tino [PVM] atskaityti s?skaitose fakt?rose nurodyt? mokest?, susijus? su prek?mis ar paslaugomis, kurios, kaip nustat? mokes?i? administratorius, jam realiai nebuvo patiektos ar suteiktos, bet kuriuo atveju reikia išsiaiškinti, ar nustatyta, kad jis žinojo ar tur?jo žinoti, jog min?tas sandoris susij?s su suk?iavimu [PVM] srityje, neatsižvelgiant ? tai, ar suk?iavo s?skait? fakt?r? išraš?s asmuo, jos gav?jas ar tre?iasis asmuo?“

24 2017 m. rugpj??io 23 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C?459/17 ir C?460/17 buvo sujungtos, kad b?t? bendrai vykdoma rašytin? ir žodin? proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

D?I prejudicinio klausimo

D?I priimtumo

25 Primintina, kad pagrindin?se bylose nagrin?jamos aplinkyb?s atsirado Pranc?zijos už?rio departamente, kuriam netaikoma Šeštoji direktyva pagal jos 3 straipsnio 3 dal?.

26 Šiuo klausimu primintina, kad Teisingumo Teismas pripažino priimtinais prašymus priimti prejudicin? sprendim?, kai, nors pagrindin?s bylos faktin?ms aplinkyb?ms S?jungos teis? tiesiogiai nebuvo taikoma, jos nuostatas leido taikyti nacionalin?s teis?s aktai, kurie, sprendžiant situacijas, nepatenkan?ias ? S?jungos teis?s taikymo srit?, atitiko S?jungos teis?je numatytus sprendimus (2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Jacob ir Lassus*, C?327/16 ir C?421/16, EU:C:2018:210, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

27 Iš ties? tokiais atvejais S?junga tikrai suinteresuota, kad, siekiant išvengti aiškinimo skirtum? ateityje, iš S?jungos teis?s perimtos nuostatos ar s?vokos b?t? aiškinamos vienodai, neatsižvelgiant ? aplinkybes, kuriomis jos turi b?ti taikomos (2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Jacob ir Lassus*, C?327/16 ir C?421/16, EU:C:2018:210, 34 punktas).

28 Šiuo atveju iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad pagal Pranc?zijos teis? Šeštosios direktyvos 17 straipsnis yra tiesiogiai ir bes?lygiškai taikomas taip pat ir pagrindin?se bylose nagrin?jamam Pranc?zijos už?rio departamentui. Tod?l S?junga iš tikr?j? yra suinteresuota, kad b?t? atsakyta ? pateikt? klausim?.

29 Taigi prejudicinis klausimas yra priimtinas.

D?I esm?s

30 Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar Šeštosios direktyvos 17 straipsn? reikia aiškinti taip, kad siekiant nesuteikti apmokestinamajam asmeniui, s?skaitos fakt?ros gav?jui, teis?s atskaityti šioje s?skaitoje fakt?roje nurodyt? PVM, pakanka, kad administratorius nustatyt?, jog šias s?skaitas fakt?ras atitinkantys sandoriai nebuvo realiai ?vykdyti, o gal šis administratorius taip pat turi nustatyti, kad šis apmokestinamasis asmuo veik? nes?žiningai.

31 Pirmiausia reikia nurodyti, kad, pirma, Direktyva 2006/112, ?sigaliojusi 2007 m. sausio 1 d., panaikino Šešt?j? direktyv?, bet esmini? pakeitim?, palyginti su ja, nenumat?. Kadangi reikšming? Šeštosios direktyvos nuostat? taikymo sritis iš esm?s identiška Direktyvos 2006/112 nuostat? taikymo sri?iai, Teisingumo Teismo jurisprudencija, susijusi su Direktyva 2006/112, taip pat taikoma Šeštajai direktyvai.

- 32 Antra, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad šiuo atveju neginėjama, kad SGI ir *Valériane* bei atitinkami prekė tiekėjai buvo apmokestinamieji asmenys, kaip tai suprantama pagal Šeštąją direktyvą.
- 33 Trečia, pateiktas klausimas pagrįstas prielaida, kad pagrindinėse bylose nagrinėjamos prekės, kurioms taikomas pirkimo PVM, iš tiesų nebuvo patiektos.
- 34 Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad teisė atskaityti mokestį atsiranda tuomet, kai atskaitytinas mokestis tampa apskaičiuotinas. Pagal šios direktyvos 10 straipsnio 2 dalį taip yra tuomet, kai atliekamas prekė tiekimas ar paslaugų teikimas.
- 35 Iš to matyti, kad PVM sistemoje teisė į atskaitą yra susijusi su realiai atliktu nagrinėjamo prekė tiekimu ar paslaugų teikimu (pagal analogiją žr. 2013 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Menidzherski biznes reshenia*, C-572/11, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:456, 19 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 36 Atvirkščiai, jei realiai nevyko prekė tiekimas ar paslaugų teikimas, negali atsirasti teisė į atskaitą.
- 37 Šiuo atveju Teisingumo Teismas jau pažymėjo, kad teisė į atskaitą netaikoma mokesčiui, kuris yra mokėtinas vien dėl to, kad nurodytas sąskaitoje faktūroje (2013 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Menidzherski biznes reshenia*, C-572/11, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:456, 20 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 38 Apmokestinamojo asmens, kuris prašo teisės į PVM atskaitą, sąžiningumas ar nesąžiningumas neturi tokios klausimui, ar prekė tiekimas ar paslaugų teikimas vykdytas, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 2 dalį. Iš tiesų, remiantis šios direktyvos tikslu, kuriuo numatoma sukurti bendrą PVM sistemą, pagrįstą, be kita ko, vienoda apmokestinamųjų sandorių apibrėžtimi, sako „prekė tiekimas“, kaip jis suprantamas pagal šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalį, yra objektyvi ir turi būti aiškinama neatsižvelgiant į atitinkamą sandorių tikslus bei rezultatus, ir mokesčių administratorius neturi atlikti tyrimų, kad būtų nustatytas apmokestinamojo asmens ketinimas, arba atsižvelgti į kito nei atitinkamas apmokestinamasis asmuo toje pačioje tiekimo grandinėje dalyvaujančio kito subjekto ketinimą (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Dixons Retail*, C-494/12, EU:C:2013:758, 19 ir 21 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 39 Šiomis aplinkybomis primintina, kad asmuo, prašantis teisės į PVM atskaitą, turi parodyti, kad vykdė visas sąlygas jai gauti (1996 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Enkler*, C-230/94, EU:C:1996:352, 24 punktas).
- 40 Iš to matyti, kad teisė į PVM atskaitą priklauso nuo sąlygos, kad atitinkami sandoriai buvo iš tiesų vykdyti.
- 41 Be to, nei teisinio saugumo ir vienodo požiūrio principai, kuriuos nurodė SGI ir *Valériane*, nei jurisprudencija, kylanti iš 2013 m. sausio 31 d. Sprendimo *Stroy trans* (C-642/11, EU:C:2013:54) ir 2013 m. sausio 31 d. Sprendimo *LVK* (C-643/11, EU:C:2013:55), neleidžia daryti kitokios išvados.
- 42 Visų pirma dėl teisinio saugumo principo reikia pažymėti, kad jis reikalauja, kad teisės normos būtų aiškos ir tikslios, o jų poveikį galima būtų numatyti, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti Sąjungos teisės reglamentuojamas situacijas ir teisinius santykius (2013 m. sausio 31 d. Sprendimo *LVK*, C-643/11, EU:C:2013:55, 51 punktas).
- 43 Dėl pagrindinėje byloje nagrinjamų mokestinių taisyklių reikia nurodyti, jog nėra jokių

požymi?, leidžian?i? preziumuoti, kad ieškov?s pagrindin?se byloje negal?jo tinkamai ?vertinti savo situacijos, kiek tai susij? su ši? taisykli? taikymu.

44 Be to, d?l mokes?i? neutralumo principo, kuris atitinka bendr? vienodo poži?rio princip?, jis reikalauja, kad ?kio subjektai, kurie vykdo tokius pa?ius sandorius, neb?t? vertinami skirtingai PVM tikslais, nebent skirtingas vertinimas objektyviai pateisinamas (šiuo klausimu žr. 2013 m. sausio 31 d. Sprendimo LVK, C?643/11, EU:C:2013:55, 55 punkt?). Apmokestinamojo asmens, kuriam nesuteikta teis?s ? atskait?, nes n?ra apmokestinamojo sandorio, situacija n?ra panaši ? apmokestinamojo asmens, kuriam suteikta teis? ? atskait?, nes yra realiai ?vykdytas apmokestinamasis sandoris.

45 Galiausiai pažym?tina, kad 2013 m. sausio 31 d. Sprendimas *Stroy trans* (C?642/11, EU:C:2013:54) ir 2013 m. sausio 31 d. Sprendimas LVK (C?643/11, EU:C:2013:55) buvo priimti iš esm?s kitokiomis nei nagrin?jamose pagrindin?se byloje faktin?mis aplinkyb?mis. Iš ties? tokiu atveju, kai nebuvo nustatyta, kad preki? tiekimai, kuriais pagr?sta atitinkam? apmokestinam?j? asmen? teis? ? atskait?, realiai ne?vyko, šie du sprendimai susij? su klausimu, viena vertus, ar mokes?i? administratorius gal?jo nuspr?sti, jog nebuvo apmokestinam?j? tiekim? vien d?l to, kad tiek?jas nepateik? jokio dokumento, susijusio su aptariam? tiekim? atlikimu, ir, kita vertus, ar apmokestinamieji asmenys, ši? s?skait? fakt?r? gav?jai, gal?jo remtis mokes?i? administratoriaus pataisym?, susijusi? su gin?ijamas s?skaitas fakt?ras išrašiusiu asmeniu, nebuvimu teigdami, kad nagrin?jami sandoriai realiai ?vykdyti.

46 Pagrindin?se byloje, kaip nurodyta šio sprendimo 33 punkte, pateiktas klausimas pagr?stas prielaida, kad prek?s, kurioms taikomas pirkimo PVM, iš ties? nebuvo patiektos.

47 Atsižvelgiant ? tai, kas min?ta, ? pateikt? klausim? reikia atsakyti, kad Šeštosios direktyvos 17 straipsnis aiškintinas taip, kad siekiant nesuteikti apmokestinamajam asmeniui, s?skaitos fakt?ros gav?jui, teis?s atskaityti šioje s?skaitoje fakt?roje nurodyt? PVM, pakanka, kad administratorius nustatyt?, jog šias s?skaitas fakt?ras atitinkantys sandoriai nebuvo realiai ?vykdyti.

D?l bylin?jimosi išlaid?

48 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 91/680/EB, 17 straipsn? reikia aiškinti taip, kad, siekiant nesuteikti apmokestinamajam asmeniui, s?skaitos fakt?ros gav?jui, teis?s atskaityti šioje s?skaitoje fakt?roje nurodyt? PVM, pakanka, kad administratorius nustatyt?, jog šias s?skaitas fakt?ras atitinkantys sandoriai nebuvo realiai ?vykdyti.

Parašai.

* Proceso kalba: pranc?z?.